

TORAH AS LAW AND TORAH AS STORY: MEANING AND SIGNIFICANCE

Jacob J. Schacter, Yeshiva University

Beth Israel Congregation, Miami Beach

February 17, 2014

Robert Cover, "Nomos and Narrative," in Martha Minow, Michael Ryan and Austin Sarat, eds., *Narrative, Violence and the Law: The Essays of Robert Cover* (Ann Arbor, 1995), 95-172.

Moshe Simon-Shoshan, *Stories of the Law: Narrative Discourse and the Construction of Authority in the Mishnah* (New York, 2012).

Barry Scott Wimpfheimer, *Narrating the Law: A Poetics of Talmudic Legal Studies* (Philadelphia, 2011).

Emmanuel Levinas, *Nine Talmudic Readings* (Bloomington, 1994), 12-29.

שמות יא:ד-יב:ג תורה בא

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פַרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם:
מִשֶּׁהָ כֹה אָמַר יְהוָה בְּחֻצַּת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם: וּמֵת כָּל־
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיּוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה
וְאִשֶּׁר אַחֲרֵי הָרְחִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וְהָיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכָמְהוּ לֹא תִסָּף: וְלִכָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
יִחְרָץ־כָּלֵב לִשְׁנוֹ לְמַאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה
בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְדּוּ כָל־עַבְדֵיךָ אֵלֶיךָ אֱלֹהִי וְהִשְׁתַּחֲוִי־לִי
לֵאמֹר צֵא אֵתָהּ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּרִגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֶא וַיֵּצֵא מֵעַם־
פַּרְעֹה בְּחָרִי־אָף: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם
פַּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־
הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הִחְדַּשׁ הוּא לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא
לָכֶם לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדְת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֹשֶׂר לַחֹדֶשׁ
הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁהָ לְבֵית־אִבְתָּה שֶׁהָ לְבֵית: וְאִם־יִמְעַט הַבֵּית
מִהָיֹוֹת מֹשֶׁה וְלִקַּח הוּא וּשְׂכָנוֹ הִקְרִיב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נֶפֶשׁ אִישׁ לִפְנֵי
הָ אֲבָלוֹ תִכְסּוּ עַל־הַשָּׁה: שֶׁהָ תָמִים וְכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכֹּבְשִׁים
וּמִן־הָעֹזִים תִּקְחוּ: וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אֲרֻבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ

10:10-11:3

א (א) בראשית. אמר רבי יצחק! לא היה צריך להתחיל התורה רש"י
אלא מהחדש הזה לכם (שמות יב ב). שהיא מצוה ראשונה
שנצטוו בה ישראל², ומה טעם פתח בבראשית¹. משום: כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים (תהלים קיא ו). שאם¹
יאמרו אומות העולם לישראל²: לסטים אתם שכבשתם ארצות
שבעה גוים, הם אומרים להם: כל הארץ של הקב"ה היא, הוא
בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו. כרצונו נתנה להם וברצונו נטלה
מהם ונתנה לנו. בראשית ברא³. אין המקרא הזה אומר אלא
דרשני² כמו שדרשוהו רבותינו³. בשביל התורה שנקראת ראשית

[illegible]

For special
Sabbaths,
see pp. x-xi

פרשת חקת

[illegible]

MAFTIR
FOR
PARASHAS
PARAH
19:1-22
Haftarah:
p. 1292

[illegible][illegible]

754

אָמַר:
 אָ דעם ערשטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם צווייטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם דריטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם פערטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם פינפטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם זשעכטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם זיבטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם אכטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם נאנצטן טאָג פון דער וועלט
 אָ דעם ענדיגטן טאָג פון דער וועלט

[illegible]

10. אֲנִי מֵתָהּ וְהָיָה לִי כִּי יִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ
 11. וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ
 12. וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ
 13. וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ
 14. וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ
 15. וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַחַן אֱלֹהֵינוּ

1. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 2. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 3. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 4. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 5. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 6. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 7. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 8. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 9. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**
 10. **የፍትሕ ምርመራ ስልጣን**

[illegible][illegible]

STRENGTH
STRENGTH

[illegible][illegible]

[illegible]

לכסמ' בשפרא עד דלא ידע בין ברוך מרדכי
לאחד המן ואמר רבא סעודת פורים שאכלה
בלילה לא יצא ידי חובתו מ"ס י"מ משתה
השמיטה כתיב בהו' יצני רב וספי שמחה למלך
שאסוד בהספר משתה מלמד שאסוד בתעני'
יום מלמד שאסוד בעשיית מלאכה רבא
בריה דרבה אמר הספר ותענית יקבילו
עליהו מלאכה לא קבילו עליהו ומעיקרא
כתיב שמחה ומשתה ויום טוב ולבסוף כתיב
לעשות אותם י"מ משתה ושמחה ואילו יום
לא כתיב וכן הלכתא (ג) דקיימא לן ידעי
תרי זמני דאיתן ארביסר וחמיסר תרדיהו
אסרי בהספר ובתענית דכתיב במגילת
תענית את יום ארבעה עשר בו ואת יום
חמשה עשר בו יום פורא אינו דלא למספר
בהן ודלא להתענותא בהן ואמר רבא לא
נצרכה

דרין שנה וזכרנו נחמדה ונחמד
 שחלוקה כל שבעה וכן הקהל דרכים מקו
 שבע שנים נבחרה שנה השמינה נהג
 שמיטה (ג) דרכיו הקהל לא שם
 שבוחרים שביעית היו עשין בימה נבחרה
 והנהג וזכר עליה וקראו שמיטה שבוחרה
 לפני כל ישראל נהג פרשת המלך ושם
 העשר דכמפרס כי ולא נחלקו ואחריו הם
 שיהיה עומה כי חזקו יולם כרחוקם של זה
 דכמפרס כי נהג כל ישראל מלכותה
 דמועד שמיטה ולא כל אחיו יום שבעה דלי
 אפר לעשות כי שבעה מפני שבעה של
 שם שרץ נבחרה אכל עשבים שבעה
 חזקין ושבעה הם נחמדה ירחמי
 ולעשרה מחזקו ומשי משום דוחק
 עשרה שיהא דוחק נבחרה שלא לערך כיום
 אם ישעיה מערב שנה מפני רוב כי אדם
 הבאם נבחרה ואחר דמפרס דקבל לא
 דה שנה מפני הסך שיהו דרכין לבחור
 שמקנערה דכתיב האבנים הבנים והבא
מחנה לא מחזקת מעולה : דאם עשין
 נבחרה לא לאחזקת לאבנים : דאם חזקין
 למקרא מעולה וכיון מקרא מעלה שנה ה"ל

שטענדיגס בענגיט זיך (און וועלן) וואס מען האט אין שטענדיגם אונזערע

[illegible]

צילום: (ד) ריב כריב משיקור קודם קבוצה חזרה קבוצה חזרה :

אורח חיים הלכות מגילה תרצח תרצו

373 ביח

ע' עד שלשמים יסעה לומר לספן
 כן כי השטן זה כזה עפ"י ולספ"ד
 לה מה חלוק זה בין חורר הן לנרדן
 לחמור אף דרשו להספח כל כך
 ע' בין ארור הן לברוך מרדכי ואם אכל בלילה לא יצא ואומר
 ל הניסים כבהם בהוראה ואם התחיל בסעודתו ביום שספכה
 ד הלילה כתב אהר"ש לא הניסים צריך לשלוח
 גות איש לרעהו לפחות א' מנות לאדם אחד ואם ההל"ק סעודתו
 בשל תבירו יצא :

27

לכנסת בשו"א עד ולא ידע בין ברוך מרדכי לאהוד הכהן, כי שהיו לקדשותם שד' ונכנסו
 ד' מרדכי ופ"א אהוד הכהן, פ"א ברוכה אהוד ופ"א אהוד ויש, וזו שאנו ביטח והענין כל
 האפרים כ' מרדכי עלה עזרתי קם רבה ונחשלה ל' וראו על' ראובנים ולשנה הכהן באמר
 לא בכל שעתא מרדכי נישא, סטלא אודי מיסר דרבה ולא אודי למיעבד הכי. ול' ונחשלה
 דאוי לא תולל נעבד מסדה בחדרי ולא נכנסו. ואמר רבא מעודה פורים שאכלה כילה לא
 ויהי רבה. ו' הנאמן ש' עושבם להתענות ביום פורים שדך להתענות שאין במשחה פורים להחזק

ונכח ליכא למימר דחי
 כתיב אמר חן מדליקין
 סתם ביה דרביס בגמ
 ודמס דמס דמס דמס
 ולחור חל כחל מדליקין
 דכנס חן וקול דחור
 לא בל למימר חן מדליקין
 מתוכס חל כדחל בל
 רח דמס דמס דמס
 [וססוס יסרס]

בשיעור הזה ומיהא חס כבהה חין
קוק לה: רגול דרפרודי. סס
חמה חלקי פנים דקס ומסככין
בשוק עד שחליס בני השוק לנחיס
מחשבה ומחברים בנחיס חר
וכשחריבן לענים יולאים וקנין חס:
נר אים וביסו. נר אחד בכל לילה
ואס וכל בני ביתו מני לה כנר אחד:
וספסדרין. אחד חמטע שושן נר
אחד בכל לילה לכל אחד ואחד מבני
הבית: כנגד ימים פונכסיס
המחידים לבא: ימים סיולאין. שילא
כנר זה שחא שומד ט נמה מס

אין זקוק לה ומותר להשתמש לאורה אר
יורא אמר רב מנחם ואבאי לה איך יורא
אמר רב פחילות ושמיים שאמרו חכמים
אין מדליקין בהן בשבת מדליקין בהן
בתנוכה בין בחול בין בשבת איך ידמה
מאי מעמא דרב קסבר יכבההו אין זקוק לה
יאסור להשתמש לאורה אמר רבנן קמיה
דאבי משמיה דר' ידמיה ולא קיבלה כי אתא
רבין אמר רבנן קמיה דאבי משמיה דר'
יוחנן וקיבלה אמר אי זכאי גמרתיה
לשמעתיה מעיקרא והא גמדה נפקא מינה

ספר דומיה נבשחשם לחורה וחיה
 רב דקאמר מדליקין בין בצול בין
 בשבם לא היה חזק לחומר מדליק
 סתם והלא חזק בצול אלב בשבם
 אין מדליקין שחא יסיה דבסתחא לא
 הייתי לחמר ששם ארס יחמיר לאסור
 להשחשם לחורה וכן הלכתא דר
 תוכה חסור להשחשם לחורה דר
 וכר' יוחנן ורובי' נמי קבילה דר
 יוסף יומי שחשם לקמן דס"ל הכי
 ובשבם אין זקוק לה דטלהו סבירא
 לה הכי ורב בנא יחיד הוא ולית
 הלכתא סוסייה :

[illegible]

וואָס עבר הזמן אומר הר"ר
שרה דיש לאה ולהדליק בילה מד
שלא יאחר יותר מראש ומוצאי
אחר ידליק מספק דעשה משני שטיין
אחרת ולר"י נראה דעשה אין לחוש
מחיי ידליק דאט אין לט היכרא אלא
לכני הכני שהר' מדליקן מבפנים
והמהדרין מן המהדרין. גמרא
לר"י דב"ש ב"ה לז

יו ר מיי' שם בלח
 שם שם שם שם שם
 שם שם שם שם שם
 יו ר מיי' שם בלח
 שם שם שם שם שם
 שם שם שם שם שם

קיימי אלא אר אים ובינו שכן
יוצר הדור דריבא היבא בשמונים
וואלך וז מחסר שאז כגד יומיו
האכנסים וז היוצאים אבל אם עוש
גד לכל אחד אפי' יוסיף מתאן וואלי
ליבא היבא שיעברו שכן י' ב
אדם בבית : **מצוה** להציה
פחה בבית מביתן : ומיירי לגילוי
חצר אלא בית עומד סמוך לרה"ק
אבל אם יש חצר לפני הבית מלא
להציה על פחה חצר דאמר לה

יח' י' ח"י' פ"ג מלך
 חסדך כלכל
 סג' סס סוד שר' א'
 סימן סרע סע"ף א'
 כ כ ל ח"י' פ"ד
 נזקי חסון כלכל
 קו"ש ח"ש סימן
 סע"ף יב :
 כא פ ס"ש א'
 סרע סע"ף ו

והאלכים בקרבנות דפרשת פנחס :
 מפליג בקדש ואין פורדיון . מקר
 ילפניו בל בנחמות בפרק שר אלה
 (דף נ"ט) . מפתוח . משום מרמז
 ניסא ולא ברה"ד אלא בנחל שבדיהיה
 היו פתוחין לחצר : ואם פ"ד
 בפ"י . שאין לו מקום בחצות
 להגיעה שם : מפיס . מכפרם כע
 חטון המגנף לרה"ד : ספנס . שה
 להם לפרסום חוק ביום אדם ש
 יבטירו נר אלא בפיט ע"ז שלה
 כדמריקן בגיטין (פ"ג דף י"ז) :
 אפרס . לפשות היצר לגבר :
 אינא פדורס . אם לא תרץ נר אחר
 לפי שמסתמש לאחר המורה
 היכרא שאגר של מלוא ה"א :

לגידסא דינקטא וכתבה אין זקק לה דומינא
 ימצותה *משחשקע התמה עד שתכלה רגלי
 מן השוק מאי לא ראי כבתה הדר מדליק לה
 לא דאי לא אדליק מדליק וא"נ לשיעורה
 עד שתכלה רגל מן השוק ועד כמה אמר רב
 בר בר תנה אמר ר' יוחנן עד דכליא רגלא
 דתרמודאי : ח"ד ימצות תנוכה נר איש וביור
 דהמהדרין נר לכל אחד ואחד דמהדרין
 המהדרין ב"ש אומרים יום ראשון מדל
 שמעה מכאן ואילך פורת וחולך וביה אמר
 יום ראשון מדליק ארת מכאן ואילך מוס
 וחולך אמר עולא פליגי בה תרי אמר
 במערבא ר' יוסי בר אבין ור' יוסי בר זכאי
 חד אמר מעמא דביש כנגד ימים הנכנס
 ומעמא דביה כנגד ימים היוצאין וחד א

*חַדָּר שֵׁשׁ לֵה ב' פִּתְחוֹס לְרִבֵּה
 נִרוֹס וְחֹדֶר' נָמִי נָר שֵׁשׁ לֵה
 פִּיּוֹת עֹלֶה לִשְׁנֵי בְּנֵי אָדָם מֵשֶׁ
 לִשְׁנֵי בָחִיס וְאִם הָיוּ מִנְחִיס עַל פֶּסֶל
 בָּחִיס הָיָה לֵה מִיּוֹמִן וְלֵה מֵשֶׁ
 אֶחָד לֵה מִנְחִיס עַל פֶּסֶל הַחֹדֶר
 שֶׁפֶּר: **וּבִשְׁעַת** הַסַּכְנָה. נִמְנָה
 לְרִי' דִּהֵיט מִכּוֹ אֲחֹו חֲבֵרֵי לֵה
 כְּדֹאמֶר בִּפ' מִירָה (לְקַמֵּן 97 מִה)
 מֵהָ לְמַלְטֵל שְׁרָגָה דִּהֲטֵחָל מִכּוֹ
 חֲבֵרֵי בִשְׁעָה וְאִם דַּעַל בִּשְׁלֹחַן
 יִקְחוּ אֲחֹו כְּדֹאמֶר גִּיטִין 177
 רָבֵה בֵּן נָר מֵהָ מֵשֶׁ אֲחֹו ר' יִצְחָק
 שֶׁל שְׁרָגָה מִקְחִימֵי וְיִל
 גִּיטִין 177 לְחֶשֶׁ בָּחִיס*

רכיז תנע
אמריב פתילור
שעברו רבנס
פולקן בן
פולקן בן
בן בנול בן
ס'ס קסבר בן
זקל וואס'ל
למוד, מידי
פשוטקע וואס
פנחל רעל
ס'י לא רוא
ויר פולקן א
לא יא לא
על הענה
יאס כער
אלא פולקן
רנאל רחמור
פוערס
הנה כס
והנה סל

אדם חשוב הוא. שאיך רגיל להשאיר
לאחר המדורה: לדין נר אחר. נ.
לא לא היו היקר: מאי פונדס. נ.
איוה גם קבעו: כפוסמו. נ.
וחתום בטבעתו והכיר שלא עשו
היג' ופסאול פים פונים כ
ופודס. לא שאסרין כמלאכה
נקבע אלא לקרדן הלל ושמר
המים בהודאה: נג. נ.
אישטניליש: פים. קרדס
של נפחים: כמל נגל חיי. שלא
ל להבדיל בחכילות שחכנם לחס
כנר פונדס פטור. חטוי שבנ
פירסום מטה הניחה טס:
אומר. הא דקאני כנר חסס פ
פסולה

מַעֲמָא דבִּישׁ כִּנְגַר פִּרֵי הַתֵּג וּמַעֲמָא דִּבְרֵי
הַלֵּל *דַּמְעָלִין בִּקְדֵּשׁ וְאִין מוֹרְדִין אִמֵּר רַב
בְּרַב תְּנֵה אֲדָר יוֹתֵנן שְׁנֵי זָקֵנִים הוּי בְּצַד
אֶחָד עֲשֵׂה כִכֹּשׁ וְאֶחָד עֲשֵׂה כְדִבְרֵי בִּיהַר
נֹתֵן מַעַם לִדְבָרֵיו כִּנְגַר פִּרֵי הַתֵּג וְהָ גַּם
מַעַם לִדְבָרֵיו דַּמְעָלִין בִּקְדֵּשׁ וְאִין מוֹרְדִין
*נִרְי תְּנוּכָה מִצִּדָּה לְהַנִּיחָה עַל פֶּתַח בֵּית
מִבְתֵּין אִם הָיָה דָּד בַּעֲלִיָּה מִנִּיחָה בֵּית
הַסְּמוּכָה לְדָדָּה וּבִשְׁעַת הַסְּכָנָה מִנִּיחָה
שְׁלֹתָנוּ דִּין אִמֵּר רַבָּא *צִרְיָךְ נָר אִיכָא
הִישְׁתַּמֵּשׁ לְאוּרָה וְאִיכָא מִדּוּדָה
צִרְיָךְ וְאִי אִדָּם חֲשׁוּב הוּא אַעֲגֵי דִּי
מִדּוּדָה צִרְיָךְ נָר אַחֲרָה : מֵאֵי תְּנוּכָה
רַבְּנָן 'בְּבִי'הּ בִּכְסָלוֹן יִזְמֵי דְּתְּנוּכָה תְּ

שְׁהִיָּה מונח בתחומי של
אם כבר נזר
הגברים להיות טובים* (ד:
דף (לד) על שיהי מונח
בהקדקט של* הסימן
נר

שם ה' יתברך
 המלך עדין
 התעוררנו
 תהיה נר
 המתירין
 ונחמנו
 התעוררין בנר
 יום ראשון
 סוכן הדלי
 חולץ .
 משרי מצוה
 (קס ק ג) ל
 עד שלוש ב'
 נ תענה ב'
 על פניה
 אם היה
 ציונה

10

שמים שבהיכל וכשגברה מל
אלא מך אחד של שמן ש
בו אלא להדליק יום אחד נ
חרת קבועם ועשאים ימים פ
חת הפשיש ויצא והזיק חייב *
ונבנסה פשתנו לתוך התעות ו
מל חייב להניח תעתי את נח מ

אִינִי דְלֹא לִמְסַפֵּד בְּהִנְיָוֹדְלָא לְהַתְעִנּוֹת
שִׁכְשִׁכְנֻכְנֻס יִזְוִיִּים לְהִיכֵל מִמָּוָה * כֹּל
בֵּית הַשְּׁמֹנִי וְנִצְחֻס בְּדִק וְלֹא מִצְחֻס
מִנֵּה בִּחְתָּמִי שֶׁל כֶּהֱנָה גִּדּוּל וְלֹא הִי
בּוֹ נֶם וְהִדְלִיק מִמֶּנּוּ שְׁמוֹנֶה יָמִים לְשֹׁנֶה
בְּהַלֵּל וְהִדְרָה * (תָּנָן הֵם גִּין הַיּוֹצֵא
שִׁמְעוֹן פֶּשֶׁתָּן וְהוּא עֹזֵב בְּרִשּׁוֹת הָרֵב
בְּבוֹר יֵל תִּזְוִי וְהִדְלִיק אֶת הַכִּיֹּרֶה בְּעֵלֶּה

תעני חז"ל רבי יוחנן
לדעיה בתוך עשרה ד'
מישראל ליה טובא את

חולק . י
סדורי סעודה
(כק ס נ) ל
עד שליש ב
ט חטבה ס
על סתח
אם חיה
עיתה בת

למעלה מגמל ודוכבו ודילמ
נן בר מנימי משמיה דרבי

אומר בנר חנוכה פמור *אמר רבינא* (משום)
 י סיד למעלה מעשיה לימא ליה היה לך לה
 לאימנעי ממעוה : *אמר רב כדנא דרש רב
 (י) ב"ב פ"ב ע"ב